

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: L.P., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88,** v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 8.12.2014 č.j. 3094/DS/14-4**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, Odboru dopravy, č.j. 16675/OD-P/14 ze dne 1.9.2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.600,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, zejména porušení práva vyslyšet svědky ve svůj prospěch, s tím, že nebyl k výslechu svědků řádně předvolán proto, že výslechy byly prováděny před jednáním a mimo toto jednání, což představuje zásadní vadu řízení.

Dále žalobce namítal nesprávné měření rychlosti. Tvzení svědků, že zachovali po dobu měření konstantní rozestup mezi měřícím a měřeným vozidlem, dle žalobce není pravdivé, jak podle něho vyplývá ze čtyř snímků z provedeného měření předložených k žalobě. Žalobce nesouhlasil s tím, že bylo z důvodu zkreslení výsledku měření podobnými vlivy odečteno 3% z naměřené rychlosti s tím, že 3% tolerance se aplikuje pouze tehdy, je-li měření bezchybné a v souladu s návodem k obsluze. Žalobce poukázal na to, že v průběhu měření poklesla zobrazovaná rychlost až na 113 km/h, ale správní orgány zcela účelově obvinily žalobce z nejvyšší naměřené rychlosti.

Žalobce dále poukazoval na to, že rychloměr pozbyl ověření proto, že na vozidle byly vyměněny pneumatiky, když ověřovací list je ze dne 10.2.2014, tedy ze zimního období, ale rychlost byla měřena 23.6.2014, tj. v letním období. Dle žalobce rychloměr ztrácí výměnou pneumatiky ověření a je nutné ho ověřit znovu. Podle § 7 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 262/2000 Sb., vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, zaniká platnost ověření stanoveného měřidla tehdy, pokud byly provedeny změny nebo úpravy stanoveného měřidla, které mohou ovlivnit jeho metrologické vlastnosti. Obvod kola (zimní a letní pneumatika má jinou hloubku dezénu, příp. i jinou velikost a tedy jiný obvod) má vliv na naměřenou rychlost. Žalobce poukázal na návod k obsluze rychloměru PolCam PC 2006, podle něhož „v případě výměny kol (pneumatik) je třeba provést novou kalibraci vozidla.“ Z toho je podle žalobce zřejmé, že materiálně dochází ke změnám metrologických vlastností v důsledku výměny pneumatik, je-li nutné v takovém případě provádět novou kalibraci, bez ohledu na to, zda tak explicitně uvádí návod k obsluze rychloměru, neboť ust. § 7 vyhlášky č. 262/2000 Sb. je nutné návodu k obsluze nadřadit.

Dále žalobce namítal nepřezkoumatelnost stanoveného místa měření. Žalobce i jeho zástupce žijí v Praze a nejsou seznámeni s dopravním značením v úseku měření. Žalobce měl zájem přezkoumat, zda v předmětném úseku je nejvyšší povolená rychlost 80 km/h nebo 90 km/h. Pokud správní orgán definoval místo měření jako poblíž bývalé prodejny Hypernova, tedy odkazuje na již neexistující objekt v Karlových Varech.

Žalobce dále poukázal na to, že je absurdním tvrzení žalovaného, že vzhledem ke složitosti případu bylo rozhodováno ve lhůtě podle § 71 odst. 3 správního řádu. Podle žalobce správní orgán patrně opomenul doplnit písm. a) uvedeného ustanovení, neboť teprve takto by sdělení korespondovalo se skutečnou lhůtou. Dále není zřejmé, v čem spočívala složitost případu. Žalobci je zřejmé, že se jedná o lhůtu pořádkovou, zdůvodňoval jí však rovněž tristní kvalitu rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že o konání svědeckých výpovědí byl žalobce vyrozuměn dne 30.7.2014, což vyplývá z doručenky založené ve správním spisu, tedy s dostatečným časovým předstihem. Bylo věcí žalobce či jeho zmocněnce, aby si své záležitosti uspořádali tak, aby mohli být svědeckým výpovědím přítomni a klást svědkům otázky. Zákon o přestupcích ani správní řád možnost konání svědeckých výpovědí mimo ústní jednání nevylučuje. Pouze ust. § 51 odst. 2 správního řádu ukládá správnímu orgánu povinnost včas vyrozumět účastníky řízení o provádění důkazů mimo jednání. Žalovaný nemá důvod pochybovat o správnosti provedeného měření, kdy svědek Š., obsluha rychloměru, uvedl, že byl k používání silničního rychloměru typu

Minispeed 2000 řádně proškolen a že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze silničního rychloměru Minispeed 2000. Rovněž svědek S., řidič služebního vozidla PČR, při svědecké výpovědi konané téhož dne uvedl, že byl k používání silničního rychloměru typu Minispeed 2000 řádně proškolen a že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze. Skutečnost, že měření bylo provedeno platným a certifikovaným rychloměrem, vyplývá z ověřovacího listu. Z videozáznamu je podle žalovaného zřejmé, že žalobci byla prokazatelně naměřena rychlost od 113 km/h do 118 km/h, a jelikož nejvyšší prokazatelně naměřená rychlost byla 118 km/h, nelze mu klást k tíži nejnižší rychlost. Technický stav vozidla musí být dle žalovaného pravidelně kontrolován, a pakliže je v případě výměny kol požadována nějaká kontrola, nemá žalovaný důvod pochybovat, že taková kontrola provedena byla. K rozsudku zmíněnému žalobcem žalovaný uvedl, že se týkal skutkově odlišné věci, neboť bylo sporné, zda k přestupkovému jednání došlo v obci či mimo ni. V nyní posuzované věci žalobce netvrdil, že by ke spáchání přestupku došlo mimo obec.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 23.6.2014, podle něhož v tento den v 10:15:53 hodin až 10:17:20 hodin v úseku na průtahu silnice I/6 v Dolní Kamenné, Tábořská, směrem na Prahu, probíhala kontrola dodržování maximální povolené rychlosti. V úseku, kde je nejvyšší povolená rychlost 80 km/h, byla po dobu 10 sekund měřena žalobci zařízením Gesig Travimo ze služebního vozidla, které udržovalo konstantní rychlost se změřeným vozidlem, rychlost 118 km/h před odečtením odchylky. Řidič s přestupkem nesouhlasil a odmítl se podepsat a vyjádřit do oznámení. Podle úředního záznamu z téhož dne byla pořízena rovněž fotodokumentace řidiče ve vozidle a přiložených dokladů. Byl použit silniční rychloměr typu Minispeed 2000, k němuž byli policisté řádně proškoleni, a to oba zakročující policisté. Měření rychlosti mělo být provedeno v souladu s návodem k použití silničního rychloměru a dále se zde uvádí, že bylo vozidlo měřeno i v úseku, kde je maximální dovolená rychlost 70 km/h, ale zde se nepodařilo za vozidlem udržet konstantní rychlost po dobu 10 vteřin a věc nebyla řešena jako přestupek. Součástí spisu je i fotodokumentace řidiče a jeho řidičského průkazu a ověřovací list silničního rychloměru Minispeed 2000 vydaný 10.2.2014, videozáznam, který pořídili policisté, a to na CD. Z úředního záznamu pořízeného oprávněnou úřední osobou H.F. dne 23.7.2014 vyplývá, že se bude vycházet z nejvyšší zadokumentované rychlosti 118 km/h. Po odečtení tolerance jde o 114 km/h. Při zahájení správního řízení byl žalobce předvolán k jednání, které se mělo konat 27.8.2014 ve 12:00 hodin u správního orgánu I. stupně. Toto oznámení o zahájení řízení spolu s předvoláním bylo žalobci do vlastních rukou doručeno 30.7.2014. Téhož dne mu současně bylo i doručeno do vlastních rukou tzv. vyrozumění o provádění úkonu v přestupkovém řízení, kde se sděluje, že dne 27.8.2014 v 11:00 hodin bude prováděn v přestupkovém řízení výsledek zakročujících policistů pana S. a Š. Žalobce se nechal zastupovat, kdy správnímu orgánu byla doručena plná moc Ing. M.J.

Dne 27.8.2014 v 11:00 hodin byl vyslechnut svědek P.Š., který uváděl: Byl jsem spolujezdcem vozidla PČR, obsluhoval jsem rychloměr na pozemní komunikaci č. I/6 v Karlových Varech na průtahu městem naproti bývalé prodejně Hypernova ve směru na Prahu, kdy vozidlo PČR po dobu 10 sekund udržovalo konstantní rychlost za vozidlem, jsem vozidlu Land Rover RZ ... naměřil nejvyšší rychlost 118 km/h v místě, kde je maximální dovolená rychlost 80 km/h. K používání rychloměru jsem byl řádně proškolen. Měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze rychloměru a v souladu s interním předpisem.

Vozidlo jsme zastavili bezpečně až na odpočívadle před benzinovou stanicí AGIP. Po celou dobu jsme jeli za vozidlem ze vzdálenosti asi 20 metrů. Řidič byl ve vozidle sám, řešení přestupku s řidičem prováděl kolega. Policista dále připomněl, že po změření bylo dále měřeno v úseku s maximální rychlostí 70 km/h, ale zde se za vozidlem žalobce nepodařilo udržet konstantní rychlost po dobu 10 sekund.

Následovala výpověď svědka Š.S. který uváděl, že byl v uvedený den řidičem služebního motorového vozidla Škoda v civilním provedení. Potvrdil, že se jednalo o měření na pozemní komunikaci č. I/6 ve Varech na průtahu městem naproti bývalé prodejně Hypernova ve směru na Prahu a v místě, kde je maximální dovolená rychlost 80 km/h. Svědek v době, kdy bylo vozidlo měřeno po dobu 10 vteřin, dodržoval konstantní rychlost a vzdálenost za uvedeným vozidlem. Rovněž tento policista potvrdil, že byl k používání rychloměru řádně proškolen a že měření provedl v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Následně ještě měřili v úseku s maximální dovolenou rychlostí 70 km/h, kde se nepodařilo po dobu 10 sekund dodržet konstantní rychlost a vzdálenost, proto nevyhodnotili toto jednání žalobce jako přestupkové jednání. Svědek řešil s řidičem přestupek, mezi nimi a vozidlem žalobce nebylo žádné jiné vozidlo a udržovali vzdálenost cca 20 metrů. Záznam z měření rychlosti nechtěl řidič vidět, od začátku jednání si byl přestupku vědom, ale přestupek na místě projednat nechtěl. Uvedl, že má zaplacenou agenturu, která za něho rychlost vyřídí.

Podle úředního záznamu oprávněné úřední osoby ze dne 27.8.2014 v 11:31 hodin telefonoval pan J., který sdělil, že dorazí na jednání později, protože stojí ve frontě vozidel. Sdělil, že přijede kolem 13:00 až 14:30 hodin. Dle úředního záznamu telefonoval zástupce až po ukončení výslechů zakročujících policistů. Jednání se tedy konalo v tento den později za přítomnosti zástupce pana Ing. J., zahájeno bylo v 13.40 hodin, ukončeno 14:30 hodin, kde zástupce byl seznámen s výpověďmi svědků a se zbytkem spisové dokumentace a výslovně sdělil, že shlédl záznam zaznamenané rychlosti na CD pořízené PČR. Dále uvedl, že vzhledem k tomu, že policisté podali výpovědi mimo jednání, žádá o stanovení dalšího termínu jednání tak, aby mohl klást policistům otázky.

Správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku, k němuž mělo dojít „dne 23.6.2014 od 10:15:56 hodin do 10:16:06 hodin na pozemní komunikaci č. I/6 v Karlových Varech na průtahu městem naproti bývalé prodejně Hypernova ve směru na Prahu. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán návrh zmocněnce na nařízení nového jednání nepřijal, protože tento úkon považoval za nadbytečný. Správní orgán v dostatečném předstihu vyrozuměl obviněného, že dne 27.8.2014 od 11 hodin bude proveden výslech policistů před ústním jednáním. Toto vyrozumění si žalobce převzal 30.7.2014. Při rozhodování o spáchání přestupku se vycházelo zejména z oznámení přestupku, ze záznamu měřené rychlosti, z videozáznamu na CD, z ověřené kopie platného ověřovacího listu a z výsledku svědků. Skutečnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti odůvodňoval zejména pořízený videozáznam, ze kterého je zřejmé, že vozidlu příslušné registrační značky byla naměřena dne 23.6.2014 v čase od 10:15:56 do 10:16:06 nejvyšší rychlost jízdy 118 km/h. Po odečtení odchylky 114 km/h. Výpovědi policistů pak korespondují jak s úředním záznamem sepsaným po provedení zákroku, tak navzájem mezi sebou. Výpovědi svědků hodnotil správní orgán jako logické a logicky vysvětlující průběh zákroku, tedy jako věrohodné. Policisté uvedli, že jsou bez poměru k žalobci a jako veřejní činitelé vypovídali pod hrozbou

daleko vyšších sankcí v případě nepravdivé nebo neúplné výpovědi, než osoba nepožívající práva a povinnosti veřejného činitele. Policisté na rozdíl od žalobce neměli na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen služební povinnost. Správní orgán nemá důvod pochybovat o tom, zda bylo možno silniční rychloměr typu Minispeed použít k měření rychlosti vozidel, neboť ověřovací list považuje za platný a měřidlo splňovalo podmínky stanovené metrologickými předpisy, neboť bylo vystaveno autorizovaným metrologickým střediskem.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že v daném případě byl použit k měření rychlosti digitální rychloměr Gesig Travimo, který měří rychlost měřicího vozidla, nikoli vozidla měřeného. Jízda měřeného vozidla je zaznamenána kamerou, přičemž součástí záznamu je i údaj o rychlosti měřicího vozidla. Obrazový záznam, na kterém je zachycen průběh jízdy měřeného vozidla spolu s údajem o rychlosti měřicího vozidla, představuje dostatečný podklad pro posouzení, zda měřené vozidlo překročilo nejvyšší dovolenou rychlost. Přestože záznam neumožňuje určit přesnou rychlost měřeného vozidla způsobem nevyvolávajícím pochybnosti, umožňuje posoudit, zda měřené vozidlo překročilo povolenou rychlost, tedy zda se řidič daného vozidla dopustil přestupku kladeného mu za vinu. Z důvodu zkreslení výsledku měření podobnými vlivy se v daném případě od naměřené rychlosti odečetlo 3%. Lze tedy vyloučit, že by provozní podmínky měřicího zařízení mohly mít na výsledek tak významný vliv, že by nebyla naplněna skutková podstata přestupku. Svědek Š. jako obsluha rychloměru uvedl, že byl k používání rychloměru řádně proškolen a že měření provedl v souladu s návodem k obsluze. Svědek S. rovněž potvrdil, že byl k používání rychloměru řádně proškolen a že bylo měření rychlosti provedeno v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Žalovaný nemá důvod pochybovat o správnosti provedeného měření, ani o tom, že měření bylo provedeno platným a certifikovaným rychloměrem. O konání svědeckých výpovědí byl žalobce vyrozuměn dne 30.7.2014, jak vyplývá z doručky na č.l. 19, tedy s dostatečným časovým předstihem. Bylo věcí žalobce, aby si své záležitosti uspořádal, resp. jeho zmocněnce, aby si své záležitosti uspořádal tak, aby mohl být svědeckým výpovědím přítomen a případně klást svědkům otázky. Již 30.7.2014, kdy si žalobce osobně převzal oznámení o zahájení řízení o přestupku, byl srozuměn s tím, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci č. I/6 na průtahu městem naproti bývalé prodejně Hypernova ve směru jízdy na obec Praha. Zmocněnec byl 27.8.2014 seznámen s kompletní spisovou dokumentací včetně videozáznamu. Po celou dobu řízení nebyla vznesena námitka týkající se místa spáchání přestupku. Pochybnost o místě spáchání vyslovil žalobce až v doplněném odvolání. Dle žalovaného je ze spisové dokumentace zcela zřejmé, kde ke spáchání přestupku došlo.

Žaloba není důvodná.

Pokud jde o námitku směřující proti provádění dokazování ve správním řízení mimo jednání, soud přisvědčuje žalobci, že tento způsob nelze považovat za standardní postup, nicméně nelze ho zcela vyloučit, neboť správní řád připouští tzv. dokazování mimo jednání, a pokud o něm jsou řádně účastníci vyrozuměni, což v daném případě bylo splněno, tento postup je v souladu s uvedeným právním předpisem. Přednostně dokazování má být prováděno při jednání, nicméně ust. § 51 správního řádu možnosti provádění tzv. dokazování

mimo jednání za včasného vyrozumění účastníků připouští, tudíž se v tomto případě nemohlo jednat o tak závažnou vadu, že by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Obdobný charakter má námitka porušení ust. § 71 odst. 3 správního řádu, neboť, jak správně uvedly obě strany, jde o lhůtu pořádkovou, tudíž její nedodržení nemůže představovat vadu, která může mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Skutečnost, že správní orgány vycházely z nejvyšší povolené rychlosti, která byla žalobci naměřena, není účelovým postupem, nýbrž postupem v souladu se zákonem, neboť tato rychlost představuje nejzásadnější porušení zákona, kterého se žalobce prokazatelně dopustil.

Tvrzení svědků, že zachovali po dobu měření konstantní rozestup mezi měřícím a měřeným vozidlem, dle názoru soudu koresponduje s dalším důkazem, který soud znovu provedl, a to s videozáznamem na CD. Z tohoto důkazu také vyplývá, že ze čtyř snímků z provedeného měření předložených k žalobě, pouze 2 se týkají časového úseku, za který byl žalobce dle výroku prvostupňového orgánu postihován (označené časy 10:15:56 a 10:16:06). Tyto snímky zjevně zobrazují vozidlo v téměř stejné podobě a rovněž provedený videozáznam dokladuje dodržení konstantní vzdálenosti a rychlosti ze strany policistů v tomto časovém úseku.

Ani tvrzení, že nebylo prokázáno, zda v místě spáchání přestupku je nejvyšší povolená rychlost 80 km/h, nebylo shledáno důvodným, neboť tento závěr jednoznačně vyplývá z provedeného dokazování, konkrétně z oznámení přestupku, z videozáznamu a z výpovědi svědků. Za vadu nepovažuje soud ani upřesnění místa spáchání přestupku „poblíž bývalé prodejny Hypernova“, neboť jde o dostatečně podrobné označení místa, které nezaměnitelným způsobem identifikuje místo přestupku.

Soud neuznal ani námitku, že nebylo správně měřeno v důsledku výměny pneumatik ze zimních na letní. Soud má za to, že tato námitka je pouze obecná a spekulativní, neboť pouze příkladmo uvádí, jaké různé pneumatiky může policejní vozidlo mít, nikoli jaké v konkrétním případě byly použity. Žalobce pouze uvádí, že by na dané policejní vozidlo mohly být použity letní a zimní pneumatiky různých průměrů, nikoli že tomu tak v daném případě bylo. Nejsou proto tvrzeny žádné dostatečně konkrétní skutečnosti zpochybňující platnost ověřovacího listu, který je součástí správního spisu. Nebyly shledány konkrétní okolnosti, které by způsobily překročení zákonné tolerance měření 3%. Z toho důvodu ani soud nedoplňoval v tomto směru dokazování požadovaným způsobem - zprávou od policie. Soud ani neshledal důvod pro provádění důkazu návodem k obsluze měřícího zařízení, neboť dle názoru soudu je nepochybné, že rozhodující údaj vycházel z rychloměru Minispeed 2000, na něhož je vydáván platný ověřovací list.

Další námitkou, vznesenou při jednání před soudem, týkající se nejasnosti označení rychloměru jako Minispeed 2000 a současně Gesig Travimo, se soud nezabýval vzhledem k jejímu opožděnému uplatnění po zákonné dvouměsíční lhůtě stanovené pro podání žaloby i pro uplatnění žalobních bodů.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. února 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková